

prima instanță – T. Troianovschi dosarul nr. 2rh-153/15
instanța de apel – N. Budăi, M. Ciugureanu, I. Muruianu
instanța de recurs – A. Cobăneanu, I. Vîlcov, V. Macinskaia

ÎNCHIERE

20 mai 2015

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătoria

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire depusă de Vasile Coroi
 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Șchiopu
 împotriva lui Vasile Coroi cu privire la demolarea construcției
 împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2014 prin
 care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Vasile Coroi

constată:

La 21 septembrie 2012, Andrei Șchiopu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Coroi cu privire la demolarea construcției.

În motivarea acțiunii a invocat că prin dispoziția Primăriei sat. Peresecina r-ul Orhei cu nr. 02.04.34 din 16 aprilie 1997, i-a fost repartizat terenul cu suprafața de 0, 1079 ha, în satul Peresecina, r-ul Orhei.

Susține că transmiterea - primirea lotului a fost efectuată prin actul de predare - primire din 16 iulie 2007, semnat de dânsul și reprezentantul autorității locale. La 27 iulie 2007, i-a fost eliberat titlul de autentificare al dreptului deținătorului de teren asupra terenului dat.

Afirmă că după repartizarea terenului, a defrișat și arat terenul, amplasând pe el materialele de construcție. În toamna anului 2007, când a dorit să inițieze lucrările de construcție pe terenul menționat, a depistat că Vasile Coroi a ocupat în mod nelegitim terenul, inițiind construcția fundamentului casei.

Relatează că inițial, a încercat să soluționez pe cale amiabilă conflictul, rugându-l pe Vasile Coroi să elibereze terenul.

Astfel, dat fiind faptul că conflictul apărut nu a putut fi soluționat pe cale amiabilă, la 23 noiembrie 2007, a înaintat în instanța de judecată o cerere de

chemare în judecată împotriva lui Vasile Coroi cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului proprietate privată.

Menționează că prin hotărârea Judecătorei Orhei din 11 septembrie 2009 a fost admisă acțiunea, obligat Vasile Coroi să înlăture piedicile cauzate. Hotărârea primei instanțe a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2010.

Remarcă că deși, există o hotărâre judecătorească prin care pârâtul a fost obligat să înlăture piedicile cauzate, nu poate beneficia de bunul ce-i aparține cu drept de proprietate, din considerentul că Vasile Coroi a continuat lucrările de construcție a casei.

Indică că construcția ilegală de pe terenul ce-i aparține nu poate fi demolată în lipsa unei hotărâri judecătorești, deși, în procedura executorului judecătoresc Victoria Țarnă, se află titlul executoriu cu privire la obligarea lui Vasile Coroi să înlăture impedimentele puse.

Invocă prevederile art. 376 Cod civil, care stipulează că dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decât prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului încetarea încălcării. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri și în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerințe este imposibilă.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 376 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea lui Vasile Coroi să demoleze construcția ridicată ilegal pe terenul cu nr. cadastral 6453206340, amplasat în sat. Peresecina, r-nul Orhei, repararea prejudiciului moral în mărime de 20000 lei, precum și cheltuielile pentru asistență juridică și taxa de stat.

La 11 octombrie 2012, Vasile Coroi a înaintat o acțiune reconvențională, prin care a solicitat admiterea acesteia, anularea titlului de proprietate, eliberat ilegal și abuziv pe terenul ce-i aparține cu casa construită.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că în anul 2007, Primăria sat. Peresecina r-ul Orhei a eliberat titlul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral 6453206340, deși casa era deja construită, fapt de care autoritatea publică locală nu a ținut cont.

Susține că în baza dispoziției din 16 aprilie 1997, lui Andrei Șchiopu a fost atribuit loc pentru construcție în altă regiune a sat. Peresecina, pe care l-a deținut timp de 10 ani, iar pentru neonorarea obligațiilor și nefolosirea terenului conform destinației Primăria urma să-i retragă terenul fapt ce nu a avut loc, ci dimpotrivă, i-a atribuit un alt teren încălcând astfel prevederile art. 11 alin. (5) Cod funciar.

Consideră că atribuirea terenului a doua oară contravine legii, titlul a fost eliberat greșit, fiind lipsită semnătura inginerului cadastral, iar anul eliberării a fost corectat cu stiloul.

Prin cererea suplimentară, Vasile Coroi a solicitat încetarea procesului în legătură cu adresarea repetată între aceleași părți cu privire la același obiect.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 mai 2013 a fost admisă parțial acțiunea, obligat Vasile Coroi să demoleze construcția ridicată ilegal pe terenul cu nr. cadastral 6453206340 cu suprafața de 0,1079 ha, amplasat în sat. Peresecina, r-nul Orhei, ce aparține cu drept de proprietate lui Andrei Șchiopu, în rest, a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată. A fost respinsă cererea reconvențională depusă de Vasile Coroi.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 august 2013 a fost respins apelul declarat de Vasile Coroi și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2014 a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Vasile Coroi.

La 10 aprilie 2015, Vasile Coroi a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea încheierii instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a declara recursul admisibil.

În motivarea cererii de revizuire a invocat dezacordul cu încheierea a cărei revizuire o solicită, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Invocă prevederile art. 449 lit. b) CPC, care stipulează că revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Susține că la 31 martie 2015, a primit copia încheierii a cărei revizuire solicită, constatând că la examinarea admisibilității recursului împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 august 2013, a participat judecătorul Ion Vîlcov, care anterior a examinat o cauză conexă între aceleași părți și anume Vasile Coroi și Andrei Șchiopu, având obiect similar și s-a pronunțat în favoarea lui Andrei Șchiopu.

Menționează că prin încheierea CSJ din 10 decembrie 2010, în componența completului de judecată din care făcea parte și judecătorul Ion Vîlcov, a fost admis recursul declarat de Andrei Șchiopu în pricina civilă la acțiunea lui Andrei Șchiopu împotriva lui Vasile Coroi cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea terenului nr. cadastral 6453206340 cu S 0,1079 ha, amplasată în s. Peresecina, r-ul Orhei și la acțiunea reconvențională a lui Vasile Coroi împotriva Primăriei sat. Peresecina și Consiliului sat. Peresecina cu privire la contestarea actelor administrative.

Afirmă că aceste două cauze civile sunt mai mult decât conexe, fiind interdependente una de alta, din care motiv consideră inadmisibilă participarea judecătorului Ion Vîlcov la examinarea admisibilității recursului declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 august 2013, or el și-a expus odată opinia asupra pricinii care se judecă, deci urma să se abțină.

Consideră că i-a fost violat dreptul de a fi judecat de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

Invocă prevederile art. 50 alin (1) lit. d) și e) CPC, care stipulează că judecătorul urmează a fi recuzat dacă și-a expus opinia asupra pricinii care se

judecă sau există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui.

Având în vedere, că participarea repetată a aceluiași judecător i-a devenit cunoscută când a primit copia încheierii, nu a putut folosi dreptul său la recuzare.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din conținutul cererii de revizuire, rezultă că revizuentul Vasile Coroi a invocat ca temei de revizuire inadmisibilitatea participării judecătorului Ion Vîlcov la judecarea cauzei date, deoarece acesta a participat anterior la judecarea unei alte cauze civile care este conexă și interdependentă cu prezenta.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, prin prisma prevederilor legale sus menționate, statuează că argumentul dat nu constituie temei pentru admiterea cererii de revizuire în sensul formulat, or un asemenea temei nu este prevăzut la art. 449 CPC.

Mai mult, că revizuentul nu a fost lipsit de posibilitatea în acest caz de a înainta recuzare judecătorului care face parte din completul de judecată, în conformitate cu prevederile art. 50 CPC.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că revizuentul Vasile Coroi în cererea de revizuire nu a invocat un careva temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea încheierii.

Or, în interpretarea corectă a prevederilor art. 449 CPC, este cert că cererea de revizuire poate fi declarată doar în temeiurile expres prevăzute în norma dată, care poartă un caracter exhaustiv și nu pot fi completate, iar declararea revizuirii pentru alte temeiuri decât cele prevăzute în această normă duce la respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Pe cale de consecință instanța va reține că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că admiterea cererii de revizuire, în sensul formulat, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vasile Coroi împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Șchiopu împotriva lui Vasile Coroi cu privire la demolarea construcției.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Liliana Catan

Ala Cobăneanu